„Gazeta Lwowska“ z dodatkiem urzędowym wychodzi codziennie o 3ciej godzinie po południu, z wyjątkiem świąt uroczystych i niedzieli.

Prenumerata wynosi z przysyłką pocztową na rok cały 15 złr. 60 c., na kwartał 3 złr. 90 c., na miesiąc 1 złr. 30 c. Miejscowa na rok 12 zł. na kwartał 3 złr., na miesiąc 1 złr.

GAZETA LWOWSKA.

Za inseraty i artykuły nadesłane od jednego wiersza: pierwszy raz 6 c., drugi i trzeci po 5 c. Należytość stęplowa od każdej insercyi 30 cent.

Przesyłki (franco) odbiera Administracya Gazety Lwowskiej. Numer pojedyńczy w Expedycyi Gazety (Ulica Wałowa Nr. 370) 5 c.

Reklamacye wolne od opłaty pocztowej.

Nr. 215. Wtorek 17. Września 1867. Rok wydania 57.

Część nieurzędowa.

Wczorajszym wieczornym pociągiem kolei żelaznej Karola Ludwika przybył do Lwowa Jego Cesarzewiczowska Mość Arcyksiążę Albrecht. Na dworcu kolei powitali Go Ich Excelencya c. k. Namiestnik i jenerał komenderujący z jeneralicyą. Z dworca pojechał Jego Cesarzewiczowska Mość do przygotowanego dla siebie mieszkania w gmachu namiestnictwa. Przy odgłosie hymnu ludu Jego Cesarzewiczowska Mość wysiadłszy z powozu zlustrował kompanię honorową ustawioną przed bramą, poczem udał się w towarzystwie Jego Excelencyi Pana Namiestnika i licznej świty na przygotowane dla Siebie pokoje. Licznie zebrana przed gmachem Namiestnictwa publiczność witała najdostojniejszego Arcyksięcia oznakami pełnemi uszanowania. Dziś przed południem ma Jego Cesarzewiczowska Mość odbyć przegląd wojska.

Dowiadujemy się, że zgodnie z propozycyą Jego Excelencyi pana Namiestnika zarząd salinarny w Wieliczce zostający dotychczas bezpośrednio pod ministerstwem skarbu, przechodzi odtąd tak jak inne urzędy hutnicze w kraju pod krajową dyrekcyę finansów. Równocześnie zatwierdzona została stosownie do projektu przedłożonego przez Jego Excelencyę pana Namiestnika reorganizacya zarządu salin Wielickich w ten sposób. iż etat urzędników zostanie zmniejszony, płace zaś tak urzędników jak i robotników w kopalniach będą podwyższone odpowiednio stosunkom obecnym. Nowa ta reforma położy koniec długoletnim i słusznym zażaleniom na niskość płac dotychczasowych robotnika, które ustanowione za dawniejszych czasów w obec dzisiejszych stosunków okazały się niedostatecznemi.

Komisya Rady państwa do ustawy karnej na posiedzeniu w d. 12. b. m. zajmowała się XII. tytułem ustawy (fałszowanie pieniędzy, papierów publicznych, kredytowych i innych dokumentów.) Prócz ministra sprawiedliwości był obecny na posiedzeniu prezydent izby Dr. Giskra i brał udział w dyskusyi.

Ustęp a) §. 159. przyjęto w następującej osnowie:

„Kto a) pieniądze w obiegu będące (metalowe lub papierowe, krajowe lub zagraniczne albo przez kogo bądź wydawane. albo przez rząd krajowy lub zagraniczny co do opieki prawnej z pieniądzmi państwa porównane. podrabia.“

Ustępy b) c) d) §. 159. jako też §§. 160, 161, 162 przyjęto z małemi stylistycznemi zmianami według projektu rządowego.

Na posiedzeniu w dn. 13. b. m., na którem był obecny p. minister sprawiedliwości, zmieniono §. 163 następnie:

„Kto znaczki na papierze, kartach. lub inne pocztowe albo stemplowe. znaki próby, puncerunku i inne mające służyć do opodatkowania lub oznaczenia wartości, jakości. wagi, miary lub gatunku przedmiotów położone przez rząd krajowy lub zagraniczny albo przez jaki zakład publiczny

a) podrabia, lub

b) znaki takowe zmienia w ten sposób, aby zdawały się przybierać większą wartość, lub

c) znakowi tego rodzaju już wyjętemu z obiegu nadaje postać będącego w obiegu, o ile każdy z tych czynów ma na celu znaczków tak sfałszowanych używać jako prawdziwych, ważnych i w obiegu będących, popełnia zbrodnię fałszowania publicznych znaczków wartościowych lub obrotowych.“

§§. 164. (kara na tę zbrodnię) i 165. (szczególny rodzaj udziału w tej zbrodni) przyjęto z małemi zmianami według projektu rządowego. Przy §. 165 wypuszczono ustęp „i poddać tym samym karom, co sprawców“ i zamiast niego położono na wniosek Dr. Mandelbluh następujący: „Tacy uczestnicy mają być podobnież karani według postanowień zawartych w §§. 160., 162. i 164. w ten sposób, o ile wymienione tam okoliczności do nich się odnoszą.

Następnie na wniosek deputowanego Limbeck przyjęto drugi ustęp §. 168. projektu rządowego jako osobny ustęp do powyższego paragrafu w następującej osnowie:

„Ale kto takie w dobrej wierze nabyte przedmiota dopiero później pozna jako sfałszowane. a jednak użyje ich jako prawdziwych i ważnych, ma być uważany jako oszust.

Przy §. 166. (przestępstwo przeciw bezpieczeństwu publicznemu, obrotu publicznych znaków pieniężnych, wartościowych lub handlowych) wykreślono na wniosek Dra. Hanischa ustępy b) i c) projektu rządowego, zaczem paragraf ten brzmi teraz:

„Kto bez zamiaru oszustwa popełni jeden z czynów wymienionych w §§. 159., 161. i 163. staje się winnym przestępstwa przeciw bezpieczeństwu obrotu publicznych znaków pieniężnych, wartościowych lub handlowych i ma być karany aresztem od 1 tygodnia do 1 miesiąca.

§§. 167., 168. i 169. (fałszowanie dokumentów) i §§. 170. i 171. (kara za tę zbrodnię) przyjęto według projektu rządowego z małemi stylistycznemi zmianami.

Po ukończeniu obrady nad tytułem XII komisya przystąpiła na posiedzeniu w dn. 13. b. m. do tytułu XIII. (krzywoprzysięstwo i fałszywe zeznania przed publicznemi władzami). §. 172. (krzywoprzysięstwo) przyjęto według projektu rządowego. Jego Exc. pan minister sprawiedliwości był obecny i na tem posiedzeniu.

Na dniu 13. i 14. b. m. miały obydwa ministerstwa tak osobne jako też wspólne narady. Rezultatem tych narad było zupełne porozumienie się co do ugody finansowej. Ugoda dla cislitawskiej połowy państwa jest podpisaną przez ministrów br. Beusta i br. Becke, dla węgierskiego ministerstwa przez Andrassego i Lonyay'a. Akt ten miał być dn. 14. b. m. po południu przedłożony obu deputacyom. Minister Lonyay miał właśnie wnieść swój akt na posiedzenie deputacyi węgierskiej, gdy go zawiadomiono, że br. Becke swego przedłożenia wykończyć nie był w stanie. Tak więc zostało przedłożenie ugody obu deputacyom do dn. 16. odroczone.

Dnia 14. b. m. odbyło się posiedzenie komisyi do spraw religijnych pod prezydencyą Dr. Rechbauera, na którem obradowano nad projektem ustawy o małżeństwie wypracowanym z polecenia komisyi przez Dr. Mühlfelda.

Dep. Sturm postawił wniosek aby wybrać subkomisyę z 3 członków, któraby z udziałem referenta zajęła się obradą wstępną nad tymże projektem. Wniosek ten przyjęto większością głosów wszystkich przeciw jednemu i zostali wybrani do subkomisyi dep. Rechbauer, Schneider i Sturm. Dr. Mühlfeld nie był obecny na posiedzeniu.

Subkomitet komisyi konstytucyjnej w którego skład wchodzą deputowani Brestl, Froschauer, Kaiserfeld, Klier, Kremer, Kuranda, Sturm, Waser i Ziemiałkowski, przedłożył komisyi jako rezultat swoich czynności następujące projekta ustaw zasadniczych państwa do obrady: o ogólnych prawach obywateli państwa dla królestw i krajów reprezentowanych w radzie państwa, o wykonywaniu władzy rządowej i wykonawczej, o władzy sędziowskiej, o utworzeniu sądu państwa.

O projektowanej w drugiej połowie października podróży cesarstwa austryackiego do Paryża piszą do „Mem. Dipl.“ co następuje: Jeżeli nie zajdą jakieś nieprzewidziane przeszkody, wyjadą Najjaśniejsi Państwo, po kilkotygodniowym pobycie w zamku Gödöllo koło Pesztu, d. 25. października z Wiednia i przybędą dnia następnego wieczorem do Nancy, gdzie przenocują. Nazajutrz rano zwiedzą groby dawniejszych książąt Lotaryngii i wyjadą z Nancy tak, aby pomiędzy 4 a 5 godziną po południu mogli stanąć w Paryżu. Ks. Metternich z całem poselstwem wyjedzie na powitanie cesarstwa aż do Strasburga.

Ciągły wzrost zaległości podatkowych w Węgrzech spowodował królewsko-węgierskie ministeryum skarbu zarządzić energiczniejsze środki dla ściągnięcia tych zaległości. Ale aby przy ściąganiu zasobów pieniężnych, których państwo niezbędnie potrzebuje. ile możności ochronić kontrybuentów na wypadek. gdyby egzekucya przymusowa okazała się potrzebną. wypracowało ministeryum dokładną instrukcyę dla organów finansowych i urzędników jurysdykcyjnych przy ściąganiu podatków udział mających i rozesłało ją jako okólnik do wszystkich jurysdykcyi i władz finansowych. W załączonem do tej instrukcyi rozporządzeniu minister wyraża nadzieje, że odnośne władze. przejęte ważnością celu dotyczącego interesu powszechnego, mając uczynić zadość swoim prawnym obowiązkom, zalecą swoim urzędnikom pod osobistą odpowiedzialnością, aby organom finansowym udzielali wszelką możliwą pomoc przy ściąganiu podatków, i to tem bardziej, gdy od energii tychże urzędników zależeć będzie, czy w skutek ich wpływu na przełożonych gmin i kontrybuentów zaległości podatkowe zostaną uiszczone dobrowolnie, bez użycia środków przymusowych, szkodliwych dla interesów prywatnych i połączonych z tylu kosztami.

„Wiener Abendpost“ pisze: „Vaterland“ podaje gwałtowny artykuł „o zachciałkach na dobra kościelne“ widocznie w zamiarze przymuszenia nas do oświadczenia się w tym względzie. Jesteśmy więc zmuszeni oświadczyć krótko i węzłowato, że rząd cesarski dotychczasowem zachowaniem się nie dał najmniejszego powodu aby mu podsuwano taki projekt i mamy nadzieję, że sprawa na tem się zakończy.

Berlińskie dzienniki donoszą już za rzecz pewną, że rząd duński upoważnił p. Quade do poufnych rokowań o północny Szleswik z gabinetem pruskim. Prawie równocześnie przychodzi wiadomość z Kopenhagi. że tamtejszy dziennik „Berlingske Tidende“ podaje artykuł, który udowadnia, że naturalna linia demarkacyjna pomiędzy narodowością duńską a niemiecką w Szleswiku ma być pociągnięta od zatoki Getting na wschodzie przez Leck na południu od Tondern do morza północnego. Nietylko więc Flensburg, lecz także Glücksburg i Tondern powinnyby być wydane Danii. Prasa pruska bierze to bardzo za złe, że dziennik urzędowy właśnie w tej chwili kiedy się rokowania mają rozpocząć, tak wygorowane stawia żądania.

Członkowie północno-niemieckiego parlamentu nie okazali się bardzo gorliwymi w wypełnieniu swych obowiązków. Kreuz-Ztg.“ pisze, że bardzo wielu z posłów stronnictwa konserwatywnego nie było obecnych, a „Volks-Ztg.“ powiada toż samo o posłach liberalnych. „Volks-Ztg.“ poczytuje za przyczynę tej niedbałości to, że posłowie nie mają dyet. co nie bardzo pochlebnie świadczy o stronnictwie liberalnem. Na ostatnie posiedzenie przybyło wszystkiego tylko 125 członków.

Pierwsza izba badeńska odpowiedziała na znaną mowę tronową wielkiego księcia adresem, który jest niejako tylko celem tejże mowy. Podobnie jak sam w. książę widzi i adres zbawienie Niemiec a tem samem i Badenu w poddaniu się Prusom. Zgodnie z duchem objawiającym się w północno-niemieckim związku, kładzie adres główny nacisk na wojskowe zjednoczenie. jakoby karabiny odtylcowe i jednakowe kaski były objawem geniuszu Niemiec!

„Temps“ paryski zapowiada w najbliższej przyszłości zjazd Cesarza Napoleona z Królem Wilhelmem. Przy tej sposobności ma Król pruski wystąpić w otoczeniu wszystkich książąt północno-niemieckiego związku. „Debatte“ powiada, że nie wie o ile zasługuje na wiarę to doniesienie „Temps“; pogłoska powtarzana wielokrotnie przez

różne dzienniki, o zjeździe Cesarza Francuzów z Królem, zdaje się jednak być prawdopodobną. Mniej prawdopodobnym zdaje się wszakże ów dodatek o obecności wszystkich książąt północno-niemieckiego związku przy tem spotkaniu. Cóżby oni mieli robić w Berlinie? — Zapytuje „Debatte“ — politycznego znaczenia już oni dziś nie mają. Czy mają służyć tylko do podwyższenia blasku tronu pruskiego? — Takie wystawienie ich niejako na pokaz byłoby zaiste zbyt gorzką pigułką dla książąt, których sytuacya i tak już nie jest bardzo miłą.

Obrady kongresu genewskiego zapełniają szpalty dzienników francuskich. Or ana wszystkich stronnictw wyszczególniają zaszczytnie jedną tylko mowę Ludwika Simona z Trewiru, która, jak utrzymują, była odpowiednią celowi kongresu. „Avenir nation.“ ubolewa, że wszyscy mowcy nie trzymali się tego stanowiska, z jakiego wyszedł mowca niemiecki. „Constitutionnel“ pisze: Dawniejsze kongresy pokojowe przejęte były przynajmniej najzupełniej swoją wielkoduszną utopią zniesienia wojen pomiędzy narodami. Genewski kongres przeciwnie otworzyło wypowiedzenie wojny instytucyi, którą czci nierównie znaczniejsza większość chrześciaństwa. Również i na dawniejszych zgromadzeniach prelegowano o powszechnym pokoju, zostawiając to jednakże do woli pojedynczym narodom jakie formy rządów chcą mieć u siebie. W Genewie przeciwnie, i to właśnie charakteryzuje wybitnie ten zjazd, wypowiedziano wojnę w ogóle zasadom monarchicznym, a jeden z retorów poważył się nawet, sprzeciwiając się wszystkim doświadczeniom z dziejów starożytnych i nowszych, powiedzieć, że tylko republika położyć może koniec wojnom. Tego to mowcę uścisnął Garibaldi, przez co udowodnił, że dzieje republik włoskich są mu nieznane najzupełniej.

Jak donosi „Gazette de France“, miało wystąpienie Garibaldego przeciw papiestwu wywrzeć wpływ na katolicką część ludności genewskiej. Katolicy genewscy wystosowali energiczną protestacyę w formie adresu do tamtejszego biskupa księdza Mermellode, dalej porozlepiano proklamacye po rogach ulic miasta, w której domagają się podpisani katolicy w imię uznanej wolności wyznań w rzeczypospolitej genewskiej, uszanowania dla swoich przekonań religijnych, a nakoniec zażądali katolicy genewscy w petycyi przedłożonej radzie państwa sprawiedliwości i obrony od tych obelg i obrazy, jakich się dopuszczają przyjęci gościnnie w mury miasta cudzoziemcy.

Korespondent „Czasu“ donosi, że Szwajcarzy nie są zadowoleni z przebiegu kongresu pokojowego, i że nawet gorączkowi Genewczycy i Wadtlandczycy nie chcą nic wiedzieć o sposobie, w jaki demokraci francuscy i włoscy chcieliby pokój wieczny sprowadzić. Na kongresie, a więcej jeszcze na zgromadzeniach i schadzkach prywatnych panował zły humor z powodu całkiem przeciwnych sobie zapytywań, które lada chwila groziły starciem. Szwajcarzy nie wyjmując Genewczyków hołdujących zasadom ultra-demokratycznego agitatora James Fazego byli na tyle rozważnymi, aby nie wyzuć się z zasad zdrowego rozsądku na rzecz teoryi fantastycznych, propagujących z jednej strony wieczny pokój, a z drugiej wstrząśnięcie ogólne i przeobrażenie Europy zapomocą nieskończonego szeregu walk krwawych. Przeciwieństwo to w zapatrywaniu było powodem przedwczesnego wyjazdu Garibaldego i niebytności naczelników „demokracyi europejskiej“ i przewódzców emigracyi przebywających w Londynie.

Szwajcarscy zwolennicy pokoju wiedzą dobrze, że marzenia ich nie tak rychło dadzą się urzeczywistnić, ale sądzą, że zapomocą skrzętnej propagandy przyczynią się do dzieła rozpoczętego przez angielską szkołę manchesterską. Dla nich agitacya pokojowa jest tylko urzeczywistnieniem zasad nieinterwencyi, które Cobden postawił jako prawidło ekonomiczne, Russel zaś i dyplomaci amerykańscy jako przewodnią podstawę polityki międzynarodowej. Za najstosowniejszy środek do osiągnięcia swych zamiarów uważają wpływanie na opinię powszechną w sposób, jakiego użył Cobden i szkoła jego. Żaden naród nie był tak ochoczym do wojen, jak angielski, pomimo że położenie jeograficzne trzymało go w odosobnieniu; ochoczość ta ustąpiła miejsca obojętności na politykę zagraniczną i stosunki międzynarodowe, a to z przyczyny, że opinia powszechna sprzeciwia się interwencyi. Podobny skutek da się osiągnąć, jak Szwajcarzy sądzą i na lądzie stałym, a wychodząc z tej zasady urządzili kongres pokojowy; lewica zaś chciała użyć kongresu jako środka do osiągnięcia celów rewolucyjnych. Szwajcarzy zgadzają się o tyle z stronnictwami rewolucyjnemi, że nie myślą o pokoju przed załatwieniem najważniejszych kwestyi tyczących się wolności i narodowości, zanadto są praktycznymi politykami, aby nie wiedzieli, że samemi pobieżnemi napomnieniami nie można usunąć pewnych kwestyi wymagających koniecznie polityki krwi i żelaza.

„Memor. dipl.“ zaprzecza stanowczo pogłosce, jakoby Cesarz Maxymilian miał złożyć jakieś dokumenta odnoszące się do jego wstąpienia na tron mexykański w ręce jednego z członków rodziny orleańskiej, a tem samem zbija i wieść, jakoby te dokumenta miały być publikowane. Korespondencya Cesarza Maxymiliana z księciem Orleanu ograniczała się na list kondolencyjny wystosowany do tegoż z powodu śmierci Królowej Maryi Amelii, wdowy po Królu Ludwiku Filipie, która jak wiadomo była babką Cesarzowej Karoliny. Nim Cesarz Maxymilian rozpoczął swoją wyprawę przeciw Juarezowi, która katastofą w Queretaro tak smutnie się zakończyła, przesłał przez prywatnego kuryera pakiet z papierami ściśle opieczętowany swemu pełnomocnikowi w Bruxeli markizowi Corio z tem rozporządzeniem, aby je u siebie przechował aż pokąd Cesarz sam zwrotu tegoż od niego nie zażąda, albo w razie gdyby się o śmierci Cesarza dowiedział, żeby je spalił. M. Corio spełnił wiernie wolę ś. p. Cesarza.

„Movimento“ dowiaduje się z Marsylii, że kilku francuskich oficerów inżynieryi odjechało ztamtąd do Civitavecchia. Utrzymują, że będą oni tam kierować robotami rozpoczętemi już przez korpus okupacyjny około utworzenia oszańcowanego obozu.

Ojciec św. powierzył prace przygotowawcze do przyszłego koncylium ekumeńskiego kongregacyi z 7 kardynałów pod prezydencyą kardynała Patrizzi. Kongregacya ta zbierała się na posiedzenie już kilka razy i rozdzieliła już pomiędzy swoich członków roboty. Składa się ona obecnie z następnych komisyi: dla dogmatów, prawa kanonicznego, dyscypliny zakonnej, wschodniego obrządku, polityki w stosunku do kościoła.

Do „Independance“ piszą z Madrytu pod dniem 6go b. m., że egzekucye już się rozpoczęły w Tarragonie, Walencyi i w innych miastach. Sądy wojenne nie zadają sobie wiele pracy z dochodzeniem i wydają swoje wyroki zupełnie podług rozkazu i woli rządu. Aby odstraszyć wszystkich tych, którzyby w przyszłości zamyślali brać udział w podobnych ruchach rewolucyjnych, skazują obwinionych nie na rozstrzelanie, lecz na haniebniejszą od tej karę śmierci przez uduszenie. Dnia 4go b. m. stracono w ten sposób dwóch mieszkańców Walencyi, dnia następnego pięciu w Barcelonie a czterech w Tarragonie. Mniej winnych wysyłają codziennie setkami na galary do robót przymusowych na lat 12 — 20. Ludzie umiarkowani wzdrygają się na samą myśl o tych okrutnych karach, na jakie mają być skazani tysiące tych nieszczęśliwych, których schwytano z bronią w ręku. Spodziewają się jeszcze zawsze, że Królowa sama przelęknie się przelewu takich strumieni krwi i zamianuje ministerstwo przechodowe czyli pojednawcze, którego zadaniem będzie sprowadzić progresistów na drogę prawną, choćby to miało być okupione największemi koncesyami. „Espana“ madrycka wymienia nazwiska straconych w Walencyi: Sylwester Martinez, Diaz i Dyonizy Ruiz, i donosi, że tenże sam rząd wojenny skazał jeńców z oddziału Perella na kilka lat robót przymusowych.

Objaśniając sytuacyę Hiszpanii w chwili obecnej, donosi paryski korespondent „Timesa“ następujące fakta, o których zaczerpnął wiadomości z pewnego źródła mianowicie od jednego z przyjaciół rządu hiszpańskiego. Narvaez każe chwytać tysiącami amnestyonowanych powstańców i wywozić ich na wyspy Filipiny, albo na zapowietrzoną Fernando-Po. Z samej Katalonii wywieziono już 700—800, pomiędzy którymi alkaldów i członków tak zwanego stronnictwa umiarkowanych. Za niektórymi z tych wstawiali się ich przyjaciele, aby ich wywieziono na wyspy Kanaryjskie, albo na jakie inne mniej niezdrowe miejsce wygnania. Było to jednak daremnie, gdyż rząd chce się ich pozbyć na zawsze i nie myśli ich długo żywić. Jest to zupełnie nowy system postępowania. Narvaez i Gonzales Bravo chcą posłać na wygnanie 8000 do 10.000 osób. Sprzeciwia się temu minister finansów, gdyż taka posyłka politycznych więźniów jest kosztowną, już dotąd sprzedawała 10 — 12 milionów realów, a transport takiej masy wymagałby kosztów takich, jakich kasa państwa opędzić jest niezdolną.

Parowiec Lloyda Neprim przynosi pocztą lewantyńską wiadomości sięgające po dzień 8go b. m. W Konstantynopolu obiegała pogłoska, że misya armeńskiego biskupa Izsaka, którego armeński patryarcha Jerozolimy Jesajasz wysłał do Abisynii dla uzyskania uwolnienia europejskich jeńców, odniosła pożądany skutek. (Pogłoska ta jak wiadomo nie potwierdziła się dotąd.) Prawnicy tureccy zajmują się tem, żeby zaprowadzić nową procedurę sądową w trybunałach stolicy. Druga i trzecia łódź kanonierska zakupiona przez Turcyę w Anglii dla wzmocnienia blokady wyspy Kandyi przybyła już do zatoki Suda. Mówią, że Turkom powiodło się wydobyć tułów okrętu „Arkadion“ na powierzchnię morza, i że go sprowadzą niebawem do Konstantynopola. Rosyjski parowiec „Wladimir“ płynąc z Alexandryi uderzył na turecki statek transportowy płynący do Krety na morzu Marmora i zatopił go. Tylko kapitan tureckiego statku uratował się. Turyści amerykańscy na pokładzie statku „Quaker Cyty“ przybyli z Krymu do Bosforu i udali się ztamtąd do Syryi i Palestyny. W Liwadyi przyjmowali ich najuprzejmiej Cesarstwo rosyjscy. Z Teheranu donoszą, że Szacha spodziewają się z powrotem w stolicy z podróży do Khorasanu i południowych prowincyi swego państwa z końcem bieżącego miesiąca.

Gospodarstwo, przemysł i handel.

Cennik

giełdy pieniężnej i towarowej we Lwowie.

Dnia 16. września.

Effekta: Akcye kolei galic. Karola Ludwika 214.50; banku hypotecznego galic. 79.50—80; pruskie bilety kasowe 1.83. Towary: Spirytus wiadro 41 miar 80° Trales 16 złr. (styczeń, luty i marzec 1868); potaż słomiany 100 ℔ 7.90.

W drugiej połowie z. m. były następujące ceny zboża i innych artykułów na targach w miasteczkach:

	Miejsce targu:									
	Gorlice		Nowy targ		Brzesko		Tarnów		Pilzno	
	zr.	c.	zr.	c.	zr.	c.	zr.	c.	zr.	c.
	walutą austryacka									
Mec pszenicy	5	1	5	86	5	37	6	.	5	20
„ żyta	3	68	4	10	3	64	3	85	3	40
„ jęczmienia	2	96	3	16	2	45	2	45	2	30
„ owsa	1	95	1	87	1	60	1	50	1	50
„ hreczki	3	.	.	.	4	.	3	.	.	.
„ kukurudzy	.	.	.	.	.	.	.	.	.	.
„ ziemniaków	1	52	.	93	1	4	1	20	1	.
Cetnar siana	1	60	1	50	1	.	1	50	1	.
„ wełny	.	.	.	.	.	.	.	.	.	.
„ nas. koniczu	.	.	.	.	.	.	.	.	.	.
Sąg drzewa twardego	4	50	5	30	7	50	8	50	6	.
„ „ miękkiego	2	80	4	10	5	80	6	.	3	80
Funt mięsa wołowego	.	13	.	14	.	12	.	.	.	12
Mas okowity	.	96	1	20	.	65		.	.	.

Kronika.

(Wypadki miejscowe.) D. 13. b. m. popołudniu skradziono z zamkniętego pomieszkania w pałacu księcia Sapiehy dwa lichtarze srebrne, wartości 30 złr. D. 14. b. m. zrana pewien student zranił kamieniem dzierzawcę ogrodu w czwartej dzielnicy tak że zraniony nie mógł dójść do domu o własnej sile.

(Więzień ułaskawiony.) Karol L. ze Lwowa skazany d. 30. czerwca 1864 przez sąd wojenny za zaburzenie spokojności publicznej w połączeniu z inną zbrodnią na 4 lata ciężkiego więzienia, został niedawno ułaskawiony i wypuszczony z twierdzy w Aradzie gdzie karę odsiadywał.

(Rozprawy ostateczne w lwowskim c. k sądzie krajowym w tygodniu bieżącym odbyć się mające.) D. 18. września. Leinwand Izrael, zabójstwo przez nieostrożność. Marschal Franciszek, ciężkie obrażenie ciała. Cwirinkajło Fedor i spóln., podpalenie.

(Za spokój duszy ś. p. Cesarza mexykańskiego Maxymiliana) odbyło się d. 14. b. m. uroczyste nabożeństwo żałobne w Ropczycach w kościele parafialnym z udziałem władz miejscowych i ludności.

(Pożary.) W Łapanowie w pow. bocheńskim d. 4. b. m. wybuchł pożar z niewiadomej przyczyny w domu pewnego izraelity, rozszerzył się nagle i zniszczył prócz tego sześć innych domów, szkoda wynosi 15.000 złr., trzy domy były zaasekurowane. D. 11. b. m. na folwarku dworskim w Rukomyszu w pow. buczackim spaliły się 3 stogi zboża wartości 6000 złr., które były zaasekurowane, ogień był podłożony. Tegoż dnia spaliły się w Rudnikach w pow. Mościckim dwa domy włościańskie z budynkami

gospodarskiemi, przyczyna pożaru jest niewiadoma a szkoda wynosi około 800 złr.

(Zabójstwo.) W Terce w pow. Lisko d. 13. b. m. pewien włościanin pobił własnego brata tak, że pobity umarł nazajutrz w skutek otrzymanych ran.

Telegramy Gazety Lwowskiej.

Reichenberg, 16. września. Kanclerz państwa baron Beust przyjmowany wszędzie z wielką uprzejmością, odpowiadał na przemowy powitalne, kładąc nacisk na konieczność pojednania między stronnictwami narodowemi.

Peszt, 16. września. Sejm węgierski zwołany na dzień 29go b. m.

Berlin. 16. września. „Kreuz Ztg.“ powiada, że wiadomość o spodziewanym przyjeździe Cesarza Napoleona do Berlina niczem nie jest uzasadniona.

Konstantynopol, 16. września. Przybył tu wielki książę Michał. W Epirze i Tessalii wybuchły niepokoje, wielkie tam czynią przygotowania do powstania. Rosya odrzuciła propozycyę przymierza z Turcyą. Turcya zwraca się znowu ku Francyi.

Petersburg, 16. września. Depesze z Liwadyi donoszą o pomyślnym stanie zdrowia Cara, który 25. b. m. wraca do Petersburga. Przeciwne wiadomości są tendencyjne.

Przyjechali do Lwowa.

Dnia 16. września.

Hotel George: PP. Komarnicki Bol., z Sasowa. — Macnew P., z Włoch. — Skrzyński Ig., z Bachurza. — Wiśniewski Henr., z Dobrzan.

Hotel europejski: Hr. Olizar Er., z Kniaża. — Starzyński Boj., z Derewni. — Hr. de la Scalla Henr., z Jaszkowic. — Borzykowski Mic., z Laszek górnych. — Horoszczakowski Emil, z Uścianowa. — Jordan Józef, z Olszanicy. — Kunaszowski Dam., z Perekos. — Papara Henr., z Zubowmostów. — Zarewicz Wład., z Lazarówki.

Hotel Langa: Blum Józef, c. k. pens. kap., ze Stryja.

Hotel angielski: Rodakowski L., c. k. prz. pow., z Jaworowa. — Gorajski Wład., z Moderówki. — Janko Henryk, z Hoszan. — Potocki Miecz., z Kociubiniec. — Udrycki Ad., z Mostów wielkich.

Hotel Krakowski: Papara Julian, z Dolnicza

Wyjechali ze Lwowa.

Dnia 16. września.

PP.: Kalitowski Ant, c. k. radca nam., Jarocki Felix, adwokat i Angyelich Jerzy, c. k. major, do Tarnowa. — Br. Gostkowski Ant., do Wiednia. — Skarbek-Borowski Józef, do Żółkwi. — Gatkowski Mich., do Kutysk. — Younga Wład., do Przemysla. — Łączyński Kaz., do Kutkorza. — Ujejski Br., do Lubszy. — Wiśniewski Wiktor, do Strzelisk. — Winnicki Tyt., do Nadycza. — Żurowski Eug., na Wołyń.

Spostrzeżenia meteorologiczne we Lwowie.

Dnia 16. września.

Pora	Barometr w mierze par. sprow. do 0° Reau.	Stopień ciepła według Reaum.	Stan powietrza wilgotnego	Kierunek i siła wiatru	Stan atmosfery
7. god. zrana	326.08	+ 13.8	75.4	zach. sł.	8
2. god. po poł.	326 66	+ 17.6	65.5	„ „	4
10. god. wiecz.	326.66	+ 14.4	73 6	„ „	9

TEATR.

Dziś (przed. niem.) **„Linda von Chamounix“**, wielka opera w 3 oddziałach. Drugi występ gościnny p. Anny Marek.

Jutro (przed. niem.) **„Drzymka pana Prospera“**, komedya w 4 aktach przez J. Alex. hr. Fredrę.

Odpowiedzialny redaktor **Adolf Budyński.**

Kurs Lwowski.

Dnia 16. września.

		gotówką zł.	c.	towarem zł.	c.
Dukat holenderski	w. a.	5	80	5	88
Dukat cesarski	„	5	85	5	93
Półimperyał zł. rosyjski	„	10	03	10	18
Rubel srebrny rosyjski	„	1	87	1	94
„ papierowy rosyjski	„	1	69	1	72
Talar pruski	„	1	81	1	84
Polski kurant i pieciozłotówka	„	—	—	—	—
Galicyj. listy zastawne w. a. za 100 zł.	bez kuponów	79	53	80	30
„ „ „ m. k. za 100 zł.	bez kuponów	83	49	84	26
Galicyjskie obligacye indemnizacyjne	bez kuponów	65	92	66	83
5% Pożyczka narodowa	bez kuponów	65	17	66	17
Akcye gal. kol. żelaz. Karola Ludwika		212	53	215	67
Akcye kolei lwowsko-czerniowieckiej		172	67	175	33

Kurs giełdy wiedeńskiej.

Dnia 13. września.

1. Dług publiczny. (Za 100 zł.)

A. Państwa.

	pien.	towar.
5% Pożyczki narod. z procentami od stycznia do lipca po 5%	66 —	66.20
od kwiet. do października po 5%	66 —	66 20
Pożyczka w srebrze 1864 (funt. szt.) zwrotna w 35 latach po 5%	73 —	74 —
Pożyczka w srebrze z 1865 (franki.) zwrotna w 37 latach po 5%	78 50	79.—
Metaliki po 5%	57.—	57 20
Przez. do wyl. z r. 1839 całe losy	138.50	139.—
Przez. do wyl. z r. 1839 piata część losów	138 50	139.—
Przez. do wyl. z r. 1854	73.50	74.—
Przez. do wyl. z r. 1860 po 500 zł.	84 60	84 80
Przez. do wyl. z r. 1860 po 100 zł.	89.75	90 25
Pożyczka z r. 1864 (z premia) po 100 złr.	76 50	76.70
Renty Como po 42 lir. aust.	20.—	20.50

B. Krajów koronnych.

Obligacye indemn. po 5% za 100 złr.

	pien.	towar.
Niższej Austryi	89.—	90.—
Czech	88.50	89.50
Węgier	68 75	69 50
Galicyi	65.50	66 50
Siedmiogrodu	62.25	62 75
Bukowiny	63 —	64 —
Galic. pożyczki głod. z r. 1866 po 7%	99.25	100 —

2. Akcye.

	pien.	towar.
Banku narodowego	684.—	686.—
Inst. kred. dla handlu po 200 zł. w. a.	183 80	184 —
Niż.-austr. tow. eskomt. po 500 zł.	602.—	606.—
Banku anglo-austryackiego na 200 złr. (20 ft. ster.) z wpłata 30%	106 25	106 75
Półn. kol. po 1000 zł. m. k.	1710.—	1715.—
Tow. kolei żel. państwa po 200 zł. m. k. czyli 500 fr.	239 60	239 80
Połud. kolei państ., po 200 zł. w. a. czyli 500 fr.	188 50	189 —
Kol. Ces. Elżbiety po 200 zł. mon. konw.	141.25	141 75
Kol. Kar. Lud. po 200 zł. mon. konw.	214 —	214 50
Lwowsko-czerniow. kolej po 200 zł. w. a. w srebrze (20 f. s.)	173 75	174 25
Austr. towarz. żegl. par. po 500 zł. m. k.	482 —	484.—

3. Listy zastawne.

(za 100 zł.)	pien.	towar.
Banku narod. w w. a. przezn. do losowania po 5%	92.40	92 60
Gal. Tow. kred. w w. a. po 4%	79.—	—.—
Węgier. Towar. ziemskie. po $5^1/_2$%	90 60	91 —
detto (renta) po 6%	—.—	—.—
Pow. austr. towarz. kr. ziem. przez. do losow. po 5% w sr.	105.—	106.—

4. Obligacye z prawem pierwszeństwa.

	pien.	towar.
Kol. półn. po 100 zł. m. k.	94.25	94.75
Kol. półn. po 100 zł. w. a.	91.50	92.—
Kolej gal. Karola Ludwika po 300 zł. w. a. (w srebrze) po 5% za 100 zł.	98 50	99 —

5. Losy.

(za sztukę.)	pien.	towar.
Inst. kred. dla handlu po 100 zł. w. a.	127.25	127.50
Tow. żeg. par. na Dunaju po 100 zł. m. k.	85.75	86.75
Poż. Tryc. po 100 zł. m. k.	117.—	119.—
„ „ po 50 zł. w. a.	53.—	55.—
Pożyczka miasta Budy po 40 zł. w. a.	23 —	24.—
Esterhazego po 40 zł. m. k.	97.—	100.—
Salma „ 40 „ „	29.—	29.50
Palffego „ 40 „ „	23.50	24.50
Clarego „ 40 „ „	24.—	25.—
St. Genois „ 40 „ „	23.—	23.50
Windischgrätza 20 „ „	17.—	18.—
Waldsteina 20 „ „	18.50	19.50
Keglevicha „ 10 „ „	12.—	12.50
Fundacya szpit. Arcyksięcia Rudolfa	12.—	12.50

Weksle.

(Na 3 miesiące.)

	pien.	towar.
Amsterdam za 100 zł. hol	103.50	103 60
Augsburg za 100 zł. w. p. n.	102.95	103 10
Berlin za 100 tal.	—.—	—.—
Frankfurt za 100 zł. w. p. n.	103 20	103 40
Hamburg za 100 M. B.	91 20	91.40
Londyn za 10 ft. szt.	123 75	123.90
Paryż za 100 fr.	49 05	49 10

Kurs złota.

	pien.	towar.
Dukaty ces. men.	5.90	5.91
detto. pełnej wagi	5.90	5.91
Korona	—.—	—.—
20frankówka	$9.89^1/_2$	$9.90^1/_2$
Resyjski imperyał	10.10	10.12
Talar związkowy	$1.81^1/_2$	$1.82^1/_2$
Srebro	121.50	121 75
Kurs korony w c. k. kasach	17 zł. 13 c.	

Telegrafowany kurs wiedeński.

Dnia 16. września.

	złr.	kr.
5% Metaliki	56	50
„ z procentami z maja i listopada	—	—
5% pożyczka narodowa	65	40
Losy z 1860 roku	83	40
Akcye banku wiedeńskiego	682	—
„ „ kredytowego	182	90
Londyn, 10 funtów szterlingów	123	50
Srebro	121	25
„ towarem	—	—
Dukat pojedyńczy	5	90

DZIENNIK URZĘDOWY.

(1871) **Kundmachung.**

Nro. 11436. Das k. k. Landesgericht in Lemberg hat kraft der ihm von Seiner k. k. Apostolischen Majestät verliehenen Amtsgewalt über Antrag der k. k. Staatsanwaltschaft im Grunde §. 16 der P. O. zu Recht erkannt:

Der Inhalt des Leitartikels „Prosy jak najbolsze a bery szczo dajut“ in dem Nr. 63 der nicht cautionirten ruthenischen Zeitschrift „Pysmo do hromady“ in Lemberg ddto. 17. (29.) August 1867 begründe den Thatbestand der im §. 300, 302 und 305 St. G. vorgesehenen Vergehen gegen die öffentliche Ruhe und Ordnung, es werde daher die Weiterverbreitung dieses Blattes für den ganzen Umfang des österreichischen Kaiserstaates im Grunde §. 36 des P. G. verboten und hiedurch die Beschlagnahme dieser Nummer im Grunde §. 7 und 8 der P. O. für gerechtfertigt erklärt.

Dieses Verbot ist durch das Amtsblatt der Lemberger Zeitung, durch Einschaltung in der Zeitschrift „Pysmo do hromady“ auf Grund des §. 20 P. G. und durch Affigirung am Gerichtsgebäude zur öffentlichen Kenntniß zu bringen.

Was hiemit zur öffentlichen Kenntniß gebracht wird.

Lemberg, am 2. September 1867.

Obwieszczenie.

Nro. 11436. C. k. sąd krajowy we Lwowie na mocy nadanej sobie od Jego c. k. Apostolskiej Mości władzy urzędowej na wniosek c. k. prokuratoryi państwa na mocy §. 16. post. prasowego orzeka:

Artykuł wstępny ruskiego czasopisma „Pysmo do hromady“ we Lwowie wychodzącego z dnia 17go (29.) sierpnia 1867 Nr. 63 pod tytułem „Prosy jak najbolsze, a bery szczo dajut“ zawiera istotę czynu wykroczenia z §. 300, 302 i 305 prawa karnego określonych; przeto dalsze rozpowszechnienie tego numeru czasopisma „Pysmo do hromady“ na zasadzie §. 36. prawa prasowego w całym obrębie państwa Austryackiego zakazuje się, a tem samem zabranie tego numeru podług §. 7. i 8. post. pras. za usprawiedliwione uznaje się.

Co niniejszem do publicznej wiadomości podaje się.

Lwów, dnia 2. września 1867.

Обвѣщенье.

Числ. 11436. Ц. к. сȣдъ краевый Львôвскій на пôдставѣ наданои собѣ ôтъ Его ц. к. Апостольского Величества власти оурѧдованьѧ на внесокъ ц. к. прокȣраторіи державы на пôдставѣ §. 16. постȣпованьѧ прасового засȣдивъ:

Артикȣлъ вступный рȣской часописи „Письмо до громады“ во Львовѣ издаваемои зъ дн. 17/29. Серпнѧ 1867 число 63. пôдъ титȣломъ: „Проси якъ найбôльше, а бери що даютъ“ становитъ провинȣ §§. 300, 302 и 305 оуст. карн., про тое дальше розпростороненье того числа часописи „Письмо до громады“ на засадѣ §. 36. оуст. прас. въ цѣлôмъ обемѣ Державы Австрійскои заказȣе сѧ, и тѣмъ самымъ забранье тогожъ числа кедлѧ §§. 7. и 8. пост. прас. за оусправедливлене оузнае сѧ.

Що сѧ до пȣбличнои вѣдомости подае.

Львôвъ, днѧ 2. Септемврія 1867.

(1895) **Edict.** (1)

Nro. 51424. Von dem Lemberger k. k. Landes- als Handelsgerichte wird dem Hrn. Dr. Sigmund Rodakowski mit diesem Edicte bekannt gemacht, daß gegen denselben über Ansuchen des Salamon Rappaport ein Auftrag zur Zahlung einer Wechselsumme von 1000 fl. öst. W. s. N. G. am 11. September 1867 Z. 51424 erlassen wurde.

Da der Wohnort desselben unbekannt ist, so wird dem Hrn. Dr. Sigmund Rodakowski der Hr. Landesadvocat Dr. Tarnawiecki mit Substituirung des Hrn. Landesadvocaten Dr. Męciński auf seine Gefahr und Kosten zum Curator bestellt und demselben der oben angeführte Bescheid dieses Gerichtes zugestellt.

Vom k. k. Landes- als Handelsgerichte.
Lemberg, am 11. September 1867.

(1879) **Kundmachung.** (1)

Nro. 10214. Mit Rücksicht auf die gegenwärtigen günstigen Witterungsverhältnisse wird das Postamt in Truskawiec bis Ende September 1867 in Wirksamkeit bleiben und bis dahin die täglich zweimalige Botenfahrpost mit Drohobycz unterhalten.

Was mit Bezug auf die hierämtliche Kundmachung vom 21. Mai 1867 Z. 5697 zur allgemeinen Kenntniß gebracht wird.

Von der k. k. galiz. Post-Direction.
Lemberg, am 12. September 1867.

Obwieszczenie.

Nro. 10214. Ze względu na teraźniejszą sprzyjającą pogodę pozostanie poczta w Truskawcu do końca września b. r. w czynności i będzie aż do tegoż czasu za pomocą dwurazowej dziennie jazdy posyłkowej z Drohobyczem stać w połączeniu.

Niniejsze podaje się odnośnie do ogłoszenia tutejszego z 21. maja 1867 l. 5697 do powszechnej wiadomości.

Z c. k. galic. dyrekcyi pocztowej.
Lwów, dnia 12. września 1867.

(1883) **Licitations-Kundmachung.** (2)

Nr. 131. Wegen Sicherstellung der Spitalskost-Verpachtung, und wo aus Mangel an Concurrenten es nicht erzielt werden könnte, wegen Sicherstellung der, dem Mindestfordernden zu überlassenden Lieferung an Victualien, Getränken, ärztlichen Bedürfnissen, dann Spitals-Requsiten, Wäschereinigung, Verzinnung der Kochgeschirre und sonstigen Professionisten-Arbeiten auf die Zeit vom 1. Jänner 1868 bis Ende December 1868 für das k. k. Truppen-Spital zu **Żołkiew** wird im Spitals-Gebäude zu Żołkiew, und zwar: für die Verpachtung der Spitalskost am 27. September 1867 und für die Sicherstellung der Victualien 2c. 2c. an demselben Tage und dem darauf folgenden Tage um 9 Uhr Vormittags, eine öffentliche, sowohl mündliche als schriftliche Offertsverhandlung abgehalten werden.

Das beiläufige Erforderniß an Kost-Portionen für das ganze Jahr besteht:

Portionen	Anzahl
Früh- und Abend-Suppe.	
Leere Diät	720
Schleimsuppe	150
Volle	720
Viertel	800
Panade	150
Drittel	5400
Halbe	7200
Ganze	10800
Mittags-Suppe.	
Leere Diät	720
Volle	720
Viertel	800
Drittel	5400
Halbe	7200
Ganze	10800

Portionen: **Mittags-Speisen.**	Anzahl
Obst, volle Diät	370
„ viertel „	800
„ drittel „	500
Reiß in Fleischbrühe	1800
„ „ Milch	200
Gemüse und Sauerkraut für ⅓	400
Zuspeise für ½ und Ganze	11520
Mehlspeisen oder Knödeln für ½ und Ganze	1800
Essigkren	200
Wein- oder Biersuppe mit Ei	60
Biersuppe ohne Ei	100
Mehlspeise in Fleischbrühe	300
„ „ Milch	150
Sauce	1800
Gebrattenes halbes Huhn	600
Eingemachtes „ „	800

	Anzahl
Stück Ei	2000
Seidel Bier	1200
„ Milch	500
„ Branntwein	150
„ weißer Wein	3600
„ rother „	1000
Fleisch für Braten und Eingemachtes ohne Zuwage, bester Qualität, Rindfleisch zur Bereitung der verschiedenen Diät-Portionen, u. z. für ½ und ganze Portionen	4500 ℔
Mittags-Brod.	
Stück 3löthige Semmeln	1800
„ 6 „ „	5400
„ 9 „ „	6000
„ 16 „ Brod	8000
„ 26 „ „	9000

Das beiläufige Erforderniß an nachstehenden Artikeln für das ganze Jahr besteht:

Artikel	Nied. Oesterr. Ctr.	Pfd.	Maß	Stück
Für das Spital.				
3löthige Mundsemmln	—	—	—	1800
6 „ „	—	—	—	5400
9 „ „	—	—	—	6000
16löthiges halbweißes Brot	—	—	—	8000
26löthiges halbweißes Brot	—	—	—	9000
Altgebackene Mundsemmeln	—	200	—	—
Rindfleisch	—	4500	—	—
Kalbfleisch	—	1500	—	—
Mundmehl	200	—	—	—
Semmelmehl	80	—	—	—
Maismehl	—	—	—	—
Weizengries	150	—	—	—
Hirse	60	—	—	—
Gerstengrütze	40	—	—	—
Heidengrütze, ordinäre	—	—	—	—
Graupen (geroll. Gerste)	100	—	—	—
Erbsen	20	—	—	—
Bohnen	40	—	—	—
Linsen	20	—	—	—
Reis	10	—	—	—
Erdäpfeln	600	—	—	—
Rindschmalz	160	—	—	—
Schweinschmalz	—	50	—	—
Gedörrte Zwetschken	2	—	—	—
Frisches Obst	—	—	—	—

Artikel	Nied. Oesterr. Ctr.	Pfd.	Maß	Stück
Heidengrütze (mittelfeine)	50	—	—	—
Kochsalz	10	—	—	—
Steinsalz	—	—	—	—
Kümmel	—	8	—	—
Majoranblätter	—	2	—	—
Suppengrünes	—	110	—	—
Gelbe Rüben	8	—	—	—
Kohl- „	—	—	—	—
Weiße „	8	—	—	—
Saure „	8	—	—	—
Spinat	—	—	—	—
Grüne Fisolen	—	—	—	—
Sauerkraut	20	—	—	—
Sellerie-Wurzel	—	50	—	—
Zwiebel	15	—	—	—
Kren	—	80	—	—
Häuptelsalat	—	—	—	—
Kochsalat	—	—	—	—
Ordinärer Fruchtessig	—	—	200	—
Bier	—	—	1200	—
Branntwein	—	—	150	—
Weißer Wein	—	—	3600	—
Rother „	—	—	1000	—
Kuhmilch	—	—	500	—
Süßkraut	—	—	—	—
Kohlkraut	—	—	—	—
Eier	—	—	—	2000
Meliszucker	—	40	—	—
Waschseife	—	50	—	—

Artikel	Nied. Oesterr. Ctr.	Pfd.	Maß	Stück
Für das Militär-Medicamentendepot oder die Garnisons-Apotheke zu . . .				
Essig (acetum venale)	—	—	20	—
Stärkmehl	—	10	—	—
Terpentinöhl	—	5	—	—
Olivenöhl	—	—	—	—
Zucker	—	40	—	—
Hausseife	—	30	—	—
Weingeist	—	—	8	—
Unausgelassenes Rindsfett	—	10	—	—
Unausgelassenes Schweinsfett	—	30	—	—
Citronen	—	—	—	200
Terpentin ordinärer	—	—	—	—
„ ausgekochter	—	—	—	—
Weizenkleien	—	15	—	—
Wachholderbeeren	—	10	—	—
Rohe Gerste	—	40	—	—
Gerstenmalz	—	12	—	—
Roggenmehl	—	—	—	—
Eis	—	—	—	—
Blutegel	—	—	—	400

Aerztliche Bedürfnisse, Spitals-Requisiten, Wäsche-Reinigung, Verzinnung der Kochgeschirre und sonstige Professionisten-Arbeiten müssen nach dem jeweiligen Bedarf beigestellt werden.

Das vorstehende Erforderniß ist nur annäherungsweise angenommen; die Lieferungs-Verbindlichkeit lautet auf den wirklichen Bedarf.

Von den, dem schnellen Verderben nicht unterliegenden Artikeln haben die Licitanten Probemuster mitzubringen und vorzuzeigen; jene Muster, nach welchen geliefert werden soll, werden beim Spitale aufbewahrt und mit dem Siegel des Erstehers versehen.

Sämmtliche Gegenstände werden nach ihrer Eigenschaft entweder stückweise oder in nied.-österr. Maße und Gewichte geliefert.

Zur Licitation wird Niemand zugelassen, der sich nicht früher mit einem nicht über ein Jahr alten ortsobrigkeitlichen Zeugnisse über seine Solidität und die diesfällige Geschäftsfähigkeit ausweiset und nicht vorher ein Vadium erlegt, welches für das Gebäck mit . . fl., für das Fleisch mit . . fl., für den Wein mit . . fl., für Bier, Branntwein und Milch mit . . fl. und für die übrigen Victualien mit . . fl.; dann für die Medicamenten-Erfordernisse mit . . fl., für die ärztlichen Bedürfnisse mit . . fl., für die Glaswaaren mit . . fl., für das irdene Geschirr mit . . fl., für die Holzwaaren mit . . fl. für die Eisen- und Blechwaaren mit . . fl. für die Verzinnung der Kochgeschirre mit . . fl., für die Binderarbeiten mit . . fl., für die Wäschereinigung mit . . fl. und für das Haarschneiden und Rasiren der Kranken mit . . fl. festgesetzt ist, und denjenigen, die nichts erstehen, gleich nach beendeter Licitation zurückgestellt werden wird, von den Erstehern aber sogleich bei Unterfertigung des Licitations-Protokolls auf die mit zehn Percent des Betrages der angenommenen ganzjährigen Lieferung der betreffenden Artikel bemessene Caution ergänzt und depositirt werden muß. Diese Caution kann entweder im baaren Gelde, oder in Staatspapieren nach dem börsenmäßigen Curse, in einer Real-Caution, oder in einer Bürgschaft geleistet werden.

Schriftliche Offerten werden unter folgenden Bedingnissen angenommen und berücksichtiget:

a) Dieselben müssen noch vor dem Beginn der mündlichen Licitation bei dem bezüglichen Militär-Spitale einlangen, versiegelt, mit einem nicht über ein Jahr alten obrigkeitlichen Soliditäts-Zeugnisse, dem bestimmten Vadium, oder statt desselben mit dem Casse-Erlagsscheine belegt, und nach dem unten angegebenen Formulare verfaßt, endlich weder radirt noch corrigirt sein.

b) Das Offert muß von dem Offerenten eigenhändig gefertigt sein; ist derselbe des Schreibens unkundig, so muß er sein Handzeichen beisetzen und das Offert durch zwei des Schreibens kundige Zeugen, worin einer als Namensfertiger den Vor- und Zunamen des Offerenten beisetzen soll, fertigen lassen.

c) Jüdische Unterschriften werden gesetzlich nur als Handzeichen angesehen; es ist daher der Name des auf vorgenannte Art unterfertigten Offerenten in deutscher oder lateinischer Schrift nach der Bestimmung des vorhergehenden Punktes deutlich darunter zu schreiben.

d) Der betreffende Offerent hat in seinen Anerbietungsschreiben ausdrücklich zu erklären, daß er in Nichts von den bekannt gemachten Licitations- oder Contracts-Bedingungen abweichen wolle, vielmehr durch sein schriftliches Offert sich eben so verbindlich mache, als wenn ihm die Licitations-Bedingungen bei der mündlichen Versteigerung vorgelesen worden wären, und er dieselben, so wie das Ptotokoll selbst mitunterschrieben hätte; somit hat

e) der Offerent in dem schriftlichen Offerte sich zugleich zu verpflichten, im Falle er Ersteher bleibe, nach erhaltener offizieller Kenntniß hievon das Vadium zur vollen Caution unverzüglich zu ergänzen, und falls er dieses unterließe, sich dem richterlichen Verfahren ganz, und zwar so zu unterwerfen, als wenn er die Caution selbst erlegt und die Lieferung übernommen hätte, so daß er also auch zur Ergänzung der Caution auf gesetzlichem Wege verhalten werden kann.

f) In dem schriftlichen Offerte ist der Anbot mit Buchstaben auszuschreiben und ein für alle Mal bestimmt auszusprechen, weil dieser Anbot als unabänderlich betrachtet werden muß, und es dürfen also

g) in diesem Offerte ebenso wenig bedingnißweise auf das noch unbekannte Resultat der mündlichen Licitation, oder auf andere Offerte Bezug habende Nachläße, als Ausnahmen oder Abweichungen von den Licitations-Bedingungen vorkommen.

h) Der Offerent muß sich eine theilweise Genehmigung seines Anbotes gefallen lassen. Das Offert ist für den Offerenten vom Ausstellungstage, für das Aerar aber erst vom Tage der Genehmigung verbindlich. Diese Genehmigung wird dem Offerenten durch das betreffende Spital bekannt gegeben, und derselbe unter Einem aufgefordert werden; das erlegte Vadium zur vollen Caution zu ergänzen. Seinerzeit wird dem Offerenten eine beglaubigte Abschrift des ratificirten Vertrags eingehändigt werden.

i) Die eingelangten schriftlichen Offerten werden erst nach Beendigung des mündlichen Verfahrens eröffnet werden.

k) Derjenige Offerent wird als Ersteher betrachtet, dessen mündlicher oder schriftlicher Anbot für das Aerar am günstigsten sich darstellt, insoferne überhaupt dieser Anbot annehmbar erscheint. Ist der Anbot des schriftlichen

Offerenten mit dem mündlichen Bestbote gleich, so wird Letzterem der Verzug gegeben und nicht weiter mehr verhandelt.

l) Auf Nachtrags-Offerte wird keine Rücksicht genommen, und werden alle Jene, die bei den vorgesetzten Stellen allenfalls einlangen dürften, nicht nur nicht berücksichtiget, sondern ad acta gelegt werden.

Der Kontrakt ist für den Bestbiether gleich vom Tage des von ihm unterfertigten Licitations-Protokolls unwiderruflich, für das Aerar aber erst vom Tage der erfolgten Genehmigung verbindlich.

Die weiteren Licitations-Bedingnisse können von jetzt an bei den Spitals-Commanden während der gewöhnlichen Amtsstunden eingesehen werden.

Vom k. k. Landes-General-Commando für Galizien und die Bukowina.

Formulare des Offertes.

Von Innen.

1 fl. Stempelmarke.

Ich Endesgefertigter erkläre in Folge der kundgemachten Licitation, bezüglich der Sicherstellung der Spitals-Erfordernisse für die Zeit vom 1. Jänner 1868 bis Ende December 1868, daß ich für das Militär-Spital zu Żołkiew nachstehende Artikel, als:

Mund-Semmeln à { 3 Loth um . kr. Sage! . . . . Kreuzer / 6 „ „ . . „ „ . . . . . „ / 9 „ „ . . „ „ . . . . . „ } pr. Stück

Altgebackene Semmeln um . . kr. Sage! . . . . . . Kreuzer pr. Stück

Brot à { 16 Loth um . . kr., Sage! . . . . . Kreuzer / 26 „ „ . . „ ! . . . . . „ } pr. Stück

und so weiter zu liefern bereit bin, u. z. alles in nieder-österreich. Maaße und Gewichte.

Gleichzeitig erkläre ich ausdrücklich, daß ich in nichts von den bekannt gemachten Licitations- oder Contracts-Bedingungen abweichen wolle und mich durch mein schriftliches Offert ebenso verbindlich mache, als wenn mir die Licitations-Bedingungen vorgelesen worden wären, und ich das Protokoll selbst unterschrieben hätte, auch jederzeit bereit bin, falls ich Ersteher bleiben sollte, nach erhaltener officieller Kenntniß hievon das zuliegende Vadium pr. 150 fl. Sage! . . . . Gulden (oder das laut Gegenschein in der Spitalskasse zu N. erlegte Vadium pr. . . . fl.) zur vollen Caution unverzüglich zu ergänzen.

N. am . . ten . . . . 1867.

N. N.
wohnhaft zu N. sub Nr.

Von Außen.

Offert

An

das k. k. Garnisons- oder Militär-Spital zu

. . . .

Beschwert mit dem Vadium von . . . fl. oder mit dem Gegenschein der Casse zu N. über . . . . fl.

(1880) **Edict.** (2)

Nr. 32699-57022. Vom Lemberger k. k. Landesgerichte in Civilsachen wird der, dem Wohnorte nach unbekannten **Tekia** Freiin **Künsberg** bekannt gegeben, daß über Ansuchen des **Abraham Fisch** die Pränotirung der Summe von 274 fl. 28 kr. ö. W. im Lastenstande der Güter **Ustrzyki górne** und **Wołosate** mit dem landesgerichtlichen Beschluße vom 9. Dezember 1865 Z. 53644 bewilligt wurde. Da der Wohnort der **Thekla** Freiin **Künsberg** unbekannt ist, so wird Behufs Zustellung des erwähnten Tabularbescheides Advocat Dr. **Smiałowski** mit Substituirung des Advocaten Dr. **Męciński** zum Curator bestellt und demselben dieser Bescheid zugestellt.

Lemberg, am 10. August 1867.

(1877) **Edict.** (2)

Nr. 3230. Vom **Stryjer** k. k. Bezirksgerichte werden die, dem Leben und Wohnorte nach unbekannten Gläubiger, oder deren allenfällige unbekannte Erben, und zwar **Anna Kindrakiewicz**, zu deren Gunsten die Summe von 25 fl. **libr. Dom. IV. pag. 90 n. 1 on.** und **Abraham Günsberg**, zu dessen Gunsten die Summe von 76 fl. 30 kr. über der Realität sub HN. 23 Vorstadt **Podzamcze** in **Stryj** versichert ist auf Anlangen der Eheleute **Johann** und **Marianna Zapłatyńskie** aufgefordert, ihre hier bezeichneten über 50 Jahre haftenden Forderungen binnen Einem Jahre Sechs Wochen und drei Tagen anzumelden und zu erweisen, widrigens ihnen das ewige Stillschweigen dießfalls auferlegt und die gebothene Löschung obiger Satzposten aus dem Lastenstande der erwähnten Realität bewilligt und angeordnet werden wird.

Vom k. k. Bezirksgerichte.

Stryj, am 24. August 1867.

(1876) **Obwieszczenie.** (2)

Nr. 2029. C. k. sąd powiatowy w Podgórzu wiadomo czyni, iż dnia 28. kwietnia 1867 zmarła w Podgórzu Joanna Lozert z pozostawieniem pisemnego kodycylu z dnia 7. marca 1867.

Ponieważ sądowi imie i przezwisko tych, którymby w moc ustawniczego porządku dziedziczenia prawo spadkowe przysłużało, nie jest wiadome, a zatem wszyscy ci, którzy mniemają się być w posiadaniu prawa do tego spadku — wzywają się, aby od dnia wystawienia tego edyktu w ciągu jednego roku z wykazaniem tytułu się zgłosili — w przeciwnym bowiem razie według §. 128 ust. spadkowej postąpiono zostanie.

Z c. k. sądu powiatowego.

Podgórze, dnia 5. września 1867.

(1878) **Edykt.** (2)

Nr. 10929. Dla niewiadomych z miejsca pobytu wierzycieli hypotecznych Demytra Dawidowicza, Jakóba Hirschhorna i Elżbiety Wiszniewskiej, dalej dla wszystkich wierzycieli, którym uchwała licytacyę rozpisująca z jakiegokolwiek powodu doręczoną nie została, lub którzyby po wydanym wyciągu tabularnym prawo hypoteki nabyli celem ściągnienia kwoty wywalczonej 351 złr. 85½ c. w. a. z p. n. przymusowa sprzedaż w drodze publicznej licytacyi realności w Tarnopolu pod l. 638 i 1158 leżących p. Maryi Drozdowskiej własnych na rzecz p. Franciszki Brükner się dozwala, która to publiczna licytacya przy tutejszym c. k. sądzie obwodowym w dwóch terminach t. j. 25. października i 21. listopada 1867, każdą razą w godzinach przedpołudniowych pod następującemi warunkami się odbędzie:

1. Jako cenę wywołania realności pod l. sp. 638 leżącej, ustanawia się suma 1560 złr. 89 c., realności zaś l. sp. 1158 kwota 463 złr. 40 c. w. a. jako aktem oszacowania wyprowadzone wartości, niżej których rzeczone realności w obu pierwszych terminach sprzedane nie zostaną.

2. Każdy chęć kupienia mający oprócz egzekucyę prowadzącej, która wadyum na swej wierzytelności tabularnej zabezpieczyć może, obowiązany jest 10 procent sumy szacunkowej, jako wadyum do rąk komisyi licytacyjnej albo w gotówce lub też w publicznych papierach i książeczkach kas oszczędności złożyć, które najwięcej ofiarującemu zatrzymane i w cenę kupna wliczone, reszcie zaś licytantów po odbytej licytacyi zwrócone zostanie.

3. Nabywca sprzedać się mających realności obowiązany jest w 30 dni po przyjęciu aktu licytacyi do wiadomości sądowej połowę kupna, a drugą połowę po prawomocności tabeli extrykacyjnej do depozytu sądowego złożyć.

Reszta warunków tej sprzedaży przymusowej w tutejszym sądzie przejrzanemi być mogą.

Oczem się p. Franciszka Brükner, p. Marya Drozdowska, dalej hypoteczni wierzyciele a to c. k. prokuratorya finansowa imieniem wysokiego skarbu, gmina miasta Tarnopola do rąk naczelnika gminy p. Mandla, Demetr Dawidowicz, Jakóba Hirschhorn i Elżbieta Wiszniewska, dalej wierzyciele, którymby niniejsza uchwała wcześnie doręczoną nie została, lub którzyby po wydaniu wyciągu tabularnego prawo hypoteki nabyli, na ręce kuratora Dra. Delinowskiego i przez edykta uwiadamia.

Tarnopol, dnia 26. sierpnia 1867.

(1884) **Edykt.** (2)

Nr. 8600. C. k. sąd obwodowy Tarnowski niniejszym edyktem wiadomo czyni, iż celem zaspokojenia wywalczonej przez masę rozbiorową Wieliczko Wittenesa a względnie prawonabywcę p. Ludwika Lgockiego przeciw spadkobiercom ś. p. Macieja Naglickiego sumy 1900 złr. m. k. czyli 1995 złr. a. w. wraz z procentami po $^5/_{100}$ od 23. września 1856 bieżącemi, kosztami exekucyjnemi dawniej i teraz w ilości 29 złr. a. w. przyznanemi, egzekucyjna przymusowa sprzedaż realności w Tarnowie pod N. kons. 282 i 13 położonej, prawem zwyciężonych własnej w dwóch terminach to jest 29. listopada 1867 i 9. stycznia 1868, każdą razą o godzinie 10. zrana pod następującemi warunkami w tutejszym c. k. sądzie przedsięwziętą będzie:

1) Za cenę wywołania stanowi się wartość szacunkowa tej realności aktem sądowego oszacowania wyprowadzona w sumie 10.990 złr. 7 kr. w. a.

2) W tych dwóch terminach realności te niżej ceny wywołania sprzedane nie będą.

3) Każdy chęć kupienia mający winien złożyć do rąk komisyi licytacyjnej jako zakład dopełnienia warunków 5% ceny wywołania t. j. ilość 549 złr. a. w. a to, lub w gotowiźnie, lub w książeczkach kasy oszczędności Lwowskiej lub Tarnowskiej, albo w listach zastawnych na okaziciela galicyjskiego towarzystwa kredytowego wraz z kuponami i talonami, a to listy te zastawne wedle kursu w ostatniej przed licytacyą gazecie urzędowej ogłoszonego, który to zakład najwięcej ofiarującemu po ukończeniu licytacyi zatrzymany i w ofiarowaną cenę kupna, a listy zastawne według tego samego wyżej oznaczonego kursu, podług którego złożone były, policzony, innym zaś licytantom zwrócony będzie.

4) W razie gdyby te realności w pierwszych dwóch terminach sprzedane nie były, wyznacza się termin na 10. stycznia 1868 o godz. 10. zrana w celu oznaczenia ulżających warunków pod rygorem, że nieobecni większości głosów obecnych za przestępujących uważani będą.

5) Akt oszacowania jako też wyciągi tabularne tych realności chęć kupienia mający przepatrzyć, lub w odpisach wyjąć mogą w tutejszo sądowej registraturze, zaś o podatkach zawiadomić się mogą w urzędzie podatkowym.

O rozpisaniu niniejszej licytacyi zawiadamia się obiedwie strony, tudzież wszystkich wierzycieli hypotecznych a to, z miejsca pobytu wiadomych do własnych rąk, zaś z miejsco pobytu niewiadomych i tych, którzyby z swemi wierzytelnościami po 10. stycznia 1867 do ksiąg gróntowych na hypotekę powyższych realności weszli jak równie i tych, którymby dla jakiejkolwiek bądź przyczyny niniejsza uchwała, lub która z następnych uchwał nie dość wcześnie, lub wcale nie doręczoną była, na ręce ustanowionego im tem celem kuratora w osobie p. adwokata Dr. Stojałowskiego z zastępstwem p. adwokata Dr. Hoborskiego i przez edykta.

Z Rady c. k. sądu obwodowego.

Tarnów dnia 23. sierpnia 1867.

(1864) **Edykt.** (3)

Nro. 10455. C. k. sąd obwodowy w Samborze zawiadamia niniejszem, że na utworzenie konkursu na cały ruchomy jakoteż i nieruchomy w krajach koronnych, w których teraźniejsza norma jurysdykcyjna prawną moc ma, znajdujący się majątek Jana Witosławskiego właściciela części dóbr Woli Błażowskiej w powiecie Samborskim położonych zezwolono i że zastępcą masy konkursowej p. adwokata krajowego Dra. Szemelowskiego z substytucyą p. adwokata krajowego Dra. Pawlińskiego, a tymczasowym zarządcą majątku p. Józefa Szymonowicza mianowano.

Wzywa się zatem każdego, który przeciw tej masie żądanie czynić chce, ażeby takowe pozwem przeciw zastępcy masy p. adwokatowi Drowi. Szemelowskiemu do dnia ostatniego listopada 1867 r. zgłosił, i w pozwie nietylko swoje żądanie, ale też i prawo względem umieszczenia w tej lub innej klasie udowodnił. — bowiem po upływie tegoż terminu nikt więcej słuchanym nie będzie i względem całego do masy konkursowej należącego majątku bez wyjątku i w tym razie odkazanym zostanie, chociażby mu rzeczywiście prawo kompenzowania przysłużało, lub własną rzecz z masy miał do żądania, lub jego pretensya na nieruchomym majątku zabezpieczoną była, — tak dalece że takowy wierzyciel, jeżeliby do masy dłużen był, mimo swego prawa kompenzacyi własności lub zastawu dług do masy zapłacić obowiązany będzie.

Do wyboru administratora masy i wydziału wierzycieli, jakoteż do rozprawy o prośbie względem przyznania dobrodziejstw §. 480 post. sąd. wyznacza się termin na 2. grudnia 1867 o godzinie 10tej przed południem.

Z rady c. k. sądu obwodowego.

Sambor, dnia 9. września 1867.

(1863) **Edykt.** (3)

Nr. 10940. Ze strony c. k. sądu obwodowego w Tarnopolu podaje się niniejszem do wiadomości, iż p. Waleryan Podlewski przeciw Piotrowi Ines pod dniem 25. sierpnia 1867 do l. 10940 pozew względem wykreślenia sumy 13500 złp. z p. n. ze stanu biernego dóbr Hinkowce w obwodzie Czortkowskim położonych wniósł, który to pozew do ustnej rozprawy na dzień sądowy 22. października 1867 godzinie 10. przed południem zadekretowany został.

Ponieważ miejsce pobytu zapozwanego Piotra Inesa wiadome nie jest, przeto sąd obwodowy jemu jako też i dla jego z imienia, miejsca pobytu i życia niewiadomych spadkobierców na jego koszt i niebezpieczeństwo tutejszego adwokata p. Dra. Weissteina z substytucyą p. adwokata Dra. Frühlinga za kuratora ustanawia, o czem się p. Piotra Inesa niniejszym edyktem zawiadamia.

Tarnopol, dnia 26. sierpnia 1867.

(1888) **Edikt.** (1)

Nr. 15396. Vom k. k. Kreis- als Handelsgerichte in **Stanisławów** wird für den unbekannten Orts sich aufhaltenden Hrn. **Kasimir Kieta** in dem wider denselben vom **Samson Slutzker** wegen 27 fl. öst. Währ. angestrengten Wechselrechtsstreite Herr Advocat Dr. **Maramorosz** mit Substitution des Herrn Advocaten Dr. **Maciejowski** zum Curator bestellt und dem Ersteren die Zahlungsauflage ddto. 27ten März 1867 Z. 5154 eingehändigt.

Stanislau, am 11. September 1867.

(1872) **Licitations-Ankündigung** (2)

Nr. 12177. Von der k. k. Finanz-Bezirks-Direction in Tarnow wird zur allgemeinen Kenntniß gebracht, daß behufs Verpachtung der Verzehrungs-Steuer vom Fleischverbrauche für das Jahr 1868 und bedingungsweise auch für die Jahre 1869 und 1870 die öffentliche Versteigerung hieramts abgehalten werden wird.

Post-Nr.	Benennung des Pachtbezirkes	Tarifsclasse	Ausrufspreis auf ein Jahr fl.	kr.	10 Perc. Vadium fl.	kr.	Tag der Abhaltung der Licitation
1	Żabno sammt Ortschaften	III.	1889	—	190	—	7. October 1867 Vormittags.
2	Dębica detto	„	3511	11	352	—	8. „ „ „
3	Wiśnicz sammt Łapanów detto	„	3162	78	317	—	10. „ „ „
4	Wojnicz detto	„	1485	—	149	—	11. „ „ „
5	Niepołomice detto	„	1312	—	132	—	17. „ „ „
6	Radomyśl sammt Jastrząbka stara detto	„	2823	34	283	—	18. „ „ „

Sämmtliche Offerten müssen bis 6 Uhr Abends des dem Licitationstermine vorangehenden Tages überreicht werden.

Tarnów, am 31. August 1867.

(1867) **Edykt.** (3)

Nr. 2425. Z c. k. sądu powiatowego w Kołomyi oznajmia się, że w sprawie Longina Mokrzyckiego przeciw Jakóbowi i Zuzannie małżonkom Białoskórskim pt. 500 zł. w. a. z p. n. wyznacza się termin do przymusowej sprzedaży realności w Kołomyi pod l. k. 655¾ na Sniatyńskiem przedmieściu położonej, korpus tabularny stanowiącej dłużnikom własnej, na dzień 3. października 1867, dzień 7. listopada 1867 i 5. grudnia 1867 każdą razą o godzinie 10tej zrana pod następującemi warunkami:

1. Realność ta przedaną będzie na pierwszych dwóch terminach tylko wyżej ceny szacunkowej w kwocie 2817 zł. 24 kr. w. a., a na trzeciem terminie także niżej ceny szacunkowej.

2. Każdy chęć kupna mający ma złożyć do rąk komisyi licytacyjnej jako wadyum 10proc. ceny szacunkowej w kwocie 290 zł. w. a., które to wadyum najwyższą cenę podającemu zostanie wliczonem w cenę kupna, a reszcie współlicytującym po ukończonej licytacyi zwróconem będzie.

3. Nabywca tej realności obowiązanym jest najdalej w 30 dni po doręczeniu mu prawomocnej uchwały sądu powiatowego Kołomyjskiego zatwierdzającej akt licytacyjny, całą cenę kupna złożyć do depozytu c. k. sądu powiatowego w Kołomyi, poczem mu dekret własności wydany będzie a on w fizyczne posiadanie sprzedanej realności sadownie wprowadzony zostanie.

4. Od dnia wprowadzenia w fizyczne posiadanie winien nabywca płacić podatki i inne należytości skarbowe od nabytej realności przypadające.

5. Gdyby nabywca warunkom licytacyjnym zadość nieuczynił, realność będzie sprzedaną w jednym terminie także niżej ceny szacunkowej, a złożone wadyum przypada na częściowe zaspokojenie wierzycieli. O czem chęć kupienia mających się uwiadamia.

Z c. k. sądu powiatowego.

Kołomyja, dnia 26. czerwca 1867.

(1866) **Kundmachung.** (3)

Nro. 9739. Am 16. September l. J. tritt in dem Orte Lipica dolna auf dem Curse Bursztyn-Brzeżan eine Postrelais-Station für den gesammten auf dieser Route vorkommenden Postbeförderungsdienst ins Leben. Die Cursordnung der auf dieser Route dermal in Gang stehenden Reitposten bleibt im Wesentlichen unverändert.

Die Postdistanz zwischen Bursztyn und Lipica beträgt 1 Post, zwischen Lipica und Brzeżan 1³/₈ Posten.

Von der k. k. galiz. Post-Direction.

Lemberg, am 2. September 1867.

(1873) **Edykt.** (3)

Nr. 1587. C. k. sąd powiatowy w Krzeszowicach zawiadamia, że celem zaspokojenia należytości Tomasza i Maryanny Zastawników w kwocie 142 zł. wal. austr. kosztów sądow w kwocie 2 zł. 30 kr. w. a. i kosztów egzekucyjnych w kwocie 6 zł. 24 kr. i 3 zł. 19 kr. wal. austr. dozwoloną została publiczna przymusowa przedaż realności włościańskiej w Woli filipowskiej pod Nr. domu 163 położonej, z domu, stodoły i gruntu 6 morgów 621 kwadr. sążni się składającej na 393 zł. w. a. oszacowanej i że do przedsięwzięcia tej licytacyi w tym sądzie odbyć się mającej trzy termina 14. i 28. października i 25. listopada 1867, każdą razą na godzinę 10tą rano z tem nadmienieniem wyznaczone zostały, że w razie gdyby pomieniona realność na pierwszym lub drugim terminie niżej ceny szacunkowej sprzedaną nie został, takowa na trzecim terminie nawet poniżej takowej sprzedaną zostanie.

Opis realności i warunki licytacyjne są w registraturze sądowej do przejrzenia.

Krzeszowice, dnia 31. sierpnia 1867.

(1869) **Licitations-Ankündigung.** (3)

Nr. 33350. Zur Verpachtung der zur Kałuszer Cameralherrschaft gehörigen Mahlmühlen in den nachstehenden in 11 Sectionen getheilten Ortschaften auf die Zeitperiode vom 1. November 1867 bis Ende December 1870 wird bei dem Cameral-Wirthschaftsamte in Kałusz am 25. September 1867 eine öffentliche Licitation abgehalten werden.

Als Ausrufspreis wird der einjährige Pachtzins bestimmt, und zwar:

1. Für die I. Section, bestehend aus vier dreigängigen Mahlmühlen und einer Oelstampfe in Zagórze der Betrag 2022 fl.

2. Für die II. Section, enthaltend die zweigängige Mahlmühle in Dołhy der Betrag pr. 409 fl.

3. Für die III. Section, enthaltend die dreigängige Mahlmühle in Berłohy der Betrag pr. 339 fl.

4. Für die IV. Section, bestehend aus einer zweigängigen und einer dreigängigen in Rownia und einer dreigängigen Mahlmühle in Topolsko, der Betrag pr. 982 fl.

5. Für die V. Section, bestehend aus einer dreigängigen Mahlmühle in Krasna und einer dreigängigen Mahlmühle in Słoboda rowniańska, der Betrag pr. 484 fl.

6. Für die VI. Section, bestehend aus einer dreigängigen Mahlmühle in Niebyłów, der Betrag pr. 311 fl.

7. Für die VII. Section, enthaltend die fünfgängige Mahlmühle und eine Tuchwalke in Jasień, der Betrag pr. 562 fl.

8. Für die VIII. Section, bestehend aus je einer zweigängigen Mahlmühle in Mysłow, Rypianka, Uhrynow, Zawoi und Grabówka der Betrag pr. 642 fl.

9. Für die IX. Section, enthaltend die zweigängige Mahlmühle in Siwka, der Betrag pr. 245 fl.

10. Für die X. Section, bestehend aus einer zweigängigen Mahlmühle in Mościska, der Betrag pr. 179 fl.

11. Für die XI. Section, bestehend aus einer viergängigen Mahlmühle in Sliwki, der Betrag pr. 378 fl.

Für alle eilf Sectionen in concreto der Betrag 6553 fl.

Jeder Pachtlustige hat zehn Percent des Ausrufspreises als Vadium zu erlegen.

Wer für einen Dritten licitiren will, muß sich mit einer besonderen auf dieses Geschäft lautenden gerichtlich legalisirten Vollmacht ausweisen.

Es werden auch schriftliche versiegelte Offerten bis sechs Uhr Abends des dem Licitationstermine unmittelbar vorangehenden Tages angenommen, welche mit dem Vadium belegt und den Preisanbot nicht blos in Ziffern sondern auch in Buchstaben deutlich ausgedrückt enthalten müssen.

Aerarial-Rückständler, Minderjährige, dann Alle, die für sich keine rechtsgiltigen Verträge schließen können, und Jene, welche wegen eines Verbrechens aus Gewinnsucht in Untersuchung standen, oder stehen, und nicht für unschuldig erkannt wurden, sind von der Licitation ausgeschlossen.

Die näheren Licitationsbedingnisse können bei dem Cameral-Wirthschaftsamte in Kałusz eingesehen werden, und werden vor dem Beginne der mündlichen Licitation daselbst vorgelesen.

Von der k. k. Finanz-Landes-Direction.

Lemberg, am 3. September 1867.

(1857) **Obwieszczenie.** (3)

Nro. 3596. Podaje się do wiadomości, że wykład w Wielickiej prowizorycznej szkole górniczej z dniem 1. października 1867 rozpoczęty i stosownie do rozporządzenia wysokiego c. k. Ministerstwa skarbu z dnia 11. sierpnia 1865 do l. 38706 tylko na pierwszy kurs szkoły górniczej ograniczonym będzie. — Z tej więc przyczyny tą razą na kurs przygotowawczy nikt przyjętym być nie może.

Do pierwszego kursu tejże szkoły, w której się nauka bezpłatnie udziela, tylko górnicy przyjmowani będą, którzy 18 lat liczą, do kategoryi żelazem pracujących (Lehrhäuer) należą, najmniej 4. klasę szkół ludowych ukończyli, egzamin z rachunków (czterech działań rachunkowych) i zadań pisemnych w sposób zadowalniający złożą i których pilność, pojęcie tudzież moralność pomyślny postępek rokować pozwala.

Własnoręcznie pisane i należycie poparte prośby mają być do c. k. Dyrekcyi szkoły górniczej w Wieliczce podane.

Tak obcy rządowi jako i prywatni robotnicy podczas uczęszania do szkoły, zatrudnienie za zapłatą bez żadnego jednak innego roszczenia otrzymają.

Z c. k. Dyrekcyi szkoły górniczej.

Wieliczka, dnia 2. września 1867.

(1860) **Concurs** (3)

Nro. 2163-Praes. Bei dem zu bestellenden Steuer- und Sammelamte in Krakau ist die Controlorsstelle mit dem Gehalte jährlicher 1200 fl. öst. W. und mit der Cautionspflicht im Betrage des jährlichen Gehaltes systemisirt worden.

Gesuche um diesen Dienstposten sind unter Nachweisung der Steueramtsprüfung, dann Kenntniß des Rechnungs- und Cassawesens und der Landessprachen binnen drei Wochen bei der k. k. Finanz-Landes-Direction in Lemberg einzubringen.

Auf geeignete disponible Beamte wird vorzugsweise Rücksicht genommen

Lemberg, am 10. September 1867.

Doniesienia prywatne.